Broj: S1 3 U 032517 19 U
Sarajevo, 01.12.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađana Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Elektroprenos BiH BiH Elektroprijenos BiH" a.d. Banja Luka, ulica Marije Bursać 7a, Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-730-6/19 od 11.04.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, ulica Maršala Tita 11a, Sarajevo, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.12.2020. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj i datum naveden u uvodu, u stavu 1. uvažena je žalba ponuđača „Keckom" d.o.o. Banja Luka, za sastav žalbe od 04.03.2019. godine u iznosu od 450,00KM, paušal u iznosu od 112,50 KM, ukupno 562,50KM i PDV u iznosu od 95,60 KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan. U stavu 2. uvažen je zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade porketanja žalbenog postupka u iznosu od 800,00 KM, s tim da će se povrat sredstava izvršiti na osnovu predhodnog rješenja, dok je u stavu 3. uvažen zahtjev punomoćnika žalitelja adv. Cvijanović Branislava za naknadu troškova predmetne žalbe od 15.03.2019.godine, u iznosu od 450,00KM, paušal od 112,50KM, ukupno 562,50 KM i PDV u iznosu od 95,60KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, te je obavezan tužitelj da nadoknadi žalitelju troškove u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

Protiv konačnog rješenja u stavu 1. i 3. tužitelj je pokrenuo upravni spor te navodi da pravno zastupanje žalitelja Keckom d.o.o Banja Luka, u konkretnom slučaju nije bilo nužno i opravdano pa iz tog razloga smatra da je osporeno rješenje nezakonito u smislu odredbe člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužitelj smatra da zastupanje u žalbi od 04.03.2019. godine i za osporavanje Odluke o poništenju postupka od 11.03.2019. godine zastupanje nije bilo nužno jer je žalitelj Keckom d.o. Banja Luka iskusan u postupcima javnih nabavki a stim u vezi tužena u obrazloženju osporenog rješenja ne daje nikakve relevantne razloge zbog kojih je uvažila žalbu. U konačnici, tužitelj ističe da je u skladu sa

članom 89. stav 1. i 90. Zakona o obligacionim odnosima FBiH propisano da je plaćanje troškova zastupanja strogo formalno i da se radi o internom ugovornom odnosu između punomoćnika i stranaka pa je i obaveza plaćanja unutar tog odnosa. Slijedom navedenog, kako su troškovi dosuđeni nezakonito, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje u dijelu koji se odnosi na troškove postupka i predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje te ga obaveže na naknadu troškova upravnog spora i takse na tužbu i presudu.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizlazi da je tuženi organ razmatrajući žalbu žalitelja Keckom d.o.o Banja Luka, utvrdilo da je ovaj ponuđač uspio sa svojom žalbom djelomično ali je ugovorni organ, sada tužitelj, propustio odlučiti o troškovima postupka koje je ovaj žalitelj potraživao. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi donio odluku kao u dispozitivu imajući u vidu da je žalitelj Keckom d.o.o Banja Luka, izjavio dvije žalbe i to jednu dana 04.03.2019. godine jer je tužitelj propustio da odluči o zahtjevu za troškove, te u žalbi od 11.03.2019. godine, u kojoj je postavljen zahtjev za naknadu troškova. S tim u vezi tuženi je u skladu sa presudom suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine i u skladu sa odredbom člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, uvažio zahtjev za troškove djelomično i donio odluku kao u dispozitivu.

Prigovor iz tužbe nije osnovan.

U smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi pogrešno primijenio odredbu člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH i da je, u smislu člana 89. i 90. Zakona o obligacionim odnosima Republike Srpske, odnos između stranke i punomoćnika predstavlja interni odnos koji stranke regulišu između sebe pa tako i u pogledu naknade troškova zastupanja. Ovo iz razloga jer je u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BIH(„Službeni glasnik BIH" broj: 39/14) u članu 117. propisano da se na postupak pred Uredom za razmatranje žalbi BiH, koji nije uređen odredbama ovog zakona primijenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku. S tim u vezi, u smislu člana 118. Zakona o javnim nabavkama BiH, na odgovornost ugovornih strana za ispunjavanje obaveza iz ugovora o javnoj nabavci primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o obligacionim odnosima FBiH. To znači da se Zakon o obligacionim odnosima Republike Srpske, primjenjuje tek po zaključenju ugovora o javnoj nabavci odnosi se na ugovorne obaveze a ne zastuapnje u žalbenom postupku. Također, pravilno to navodi tuženi u obrazloženju osporenog rješenja da je odluku o iznosu dodijeljenih troškova donio u skladu sa uputama iz presude ovog suda: S1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018. godine, u kojoj je zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku i to za sastav žalbe, bilo da se radi o punomoćniku uz Republike Srpske kada će se primijeniti Advokatska tarifa RS ili punomoćniku iz Federacije BiH, troškovi obračunavaju u skladu sa članom 18. i 33. Tarife koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke.

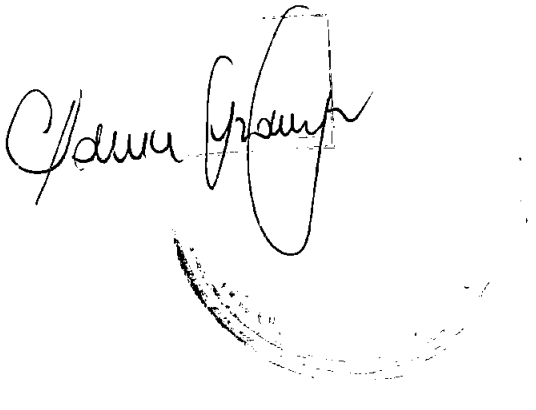
Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Posljedično, kako je žalitelj imao opravdane troškove, ti troškovi su bili nužni, jer su žalitelju uvažene žalbe, pa pobijano rješenje u odnosu na stav 1(jedan) i 3(tri) dispozitiva, sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi dodijelio troškove. Ovo iz razloga jer je tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova. To znači da rješenje na strani 2(dva) i 3(tri) sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH odnosno: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Konačno, u skladu sa članom 61.Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321